

The medicine for contentment

dārūg ī hunsandīh

The *dārūg ī hunsandīh* is a prescription for preparing the medicine of contentment. A similar saying has been attributed in later (Persian) texts to Vazurgmihir.

The only difficulty to be resolved in this text is the word سَلْو (or سَلْوَسَلْو). It has been read /*cārīg*/ ‘curative, remedial’. However, some familiarity with the old medical prescriptions guides us to read it *cihrīg* ‘natural, physical’ (a medical term corresponding to Syr. حصر, Gr. φυσικός, Arab. طبيعى).

Text
mādayān

dārūg ī hunsandīh ped tis ī cihrīg nē¹ baxt ēsted. ud hān-z ī cihrīg darmān āsānīh ēn dahed.

dārūg-ē baved ē dram sang, menišnīgīhā āmixtan, dānišnīgīhā šnāxtan:

hunsandīh dāng-ē sang;
ud ka ēn nē kunam cē kunam dāng-ē <sang>;
az imrōz dā fradāg veh šāyed būdan dāng-ē sang;
mā agar az ēn vattar šāyed būdan dāng-ē sang;
ped ēn ī mad ēsted hunsand būdan man āsāndar dāng-ē sang;
ud ka hunsand nē bavam ped kār nē veh man dušxvārdar dāng-ē sang.

ēn dārūgīhā andar hāvan ī škēbāgīh kirdan, ped (hāvan) dastag ī niyāyišnīh kustan, ud ped parnigān ī bidōrīh vixtan. ud harv rōz abēr bāmdād do kafcag ped kafcag ī “abestām <ō> yazdān” ō dahan abgandan. ud āb-iz ī “šāyed kirdan” az pas xvārdan.

pas abēgumānīhā hunsand būdan, cē ped tan ud ruvān sūdemanddar.

frazaft (ped drod us šādīh²).

vizārišn
Translation

¹ . Jamasp-Asana سَلْوَسَلْو; MK torn ; سَلْوَسَلْو JJ ; سَلْو SP.

² . JJ, SP.

The medicine for contentment is not prepared by natural things, and yet the natural remedy and comfort arises from it.

There is a drug of one *dram* of weight³; it should be mixed heartily⁴ and be known spiritually⁵:

“Contentment”, one *dāng* of weight⁶;

“If I do not do this, what (else) shall I do”, one *dāng* of weight;

“It may be better from today till tomorrow”, one *dāng* of weight;

“Perhaps it will be worse than this”, one *dāng* of weight;

“Being content with this that has come to me, I shall be more at ease”, one *dāng* of weight;

“And if I am not content (with this that has come to me), the issue indeed would not be better, and I shall be even more uneasy”, one *dāng* of weight.

One should put these drugs in the mortar of patience, and pound them with the pestle of prayer, and sift them with a silken sieve of resignation.

Everyday very early in the morning⁷, one should put two spoonfuls to the mouth with the spoon of “trust to the Yazata”, and also drink the water of “it can be done” thereafter. Then he becomes content without any doubt, because it is much more beneficial to both the body and the soul.

Completed (in peace and joy)

Bibliography

The Pahlavi Texts, edited by J.M. Jamasp-Asana, II, Bombay, 1913, 154; B.T. Anklesaria, “Introduction”, 50-51. Supplément Persan 2044 (BNF), 141.

B. N. Dhabhar, “A recipe for contentment”, *Dastur Hoshang Memorial Volume*, Bombay, 1918, 193-95, (Essays on Iranian Subjects, 1955, 39-41).

فریدون وهمن، “داروی خرسندی”، فرهنگ ایران زمین، ۱-۴/۱۲، ۱۳۴۳، ۲۱۷-۱۹۸.

O. Klíma, “The Dārūk i xuansandīh”, *Yādnāme-ye Jan Rypka*, Prague, 1967, 37-9.

M. Shaki, “Dārūk i hōnsandīh”, *Archiv Orientální*, 36/ 1966, 429-31.

از: تاریخ طبرستان^۸

ازو (از بزرگمهر) پرسیدند: کار تو در نکبتی که تو را افتاد، چگونه بود؟

³³. *dra(h)m-sang* (‘drachms-by-weight’) a unit of weight = 6 *dāng sang* (Sogd. *δrym-ōnk*; Arab. درهم الکیل).

⁴. *menišnīgīhā* ‘conceivably by the mind; mentally; from the bottom of one’s heart; in thought’. *menišn* ‘mind ; thought ; heart’ (Av. *manah*-).

⁵. *dānišnīgīhā* ‘intelligibly ; intellectually’ (≈ Syr. ܕܢܝܫܢܝܓܝܗܐ).

⁶. *dāng* (/ *dānag*) *sang*. 1 *dāng* = 1/6 *drahm* = 1/24 *s(a)tēr*.

⁷. *harv rōz abēr bāmdād*, cf. X^vR I.2 *harv rōz abēr fradāg*.

^۸. بهاء الدین محمد بن حسن بن اسفندیار کاتب، تاریخ طبرستان، ع. اقبال، تهران، ۱۳۲۰، ۱۳۶.

گفت: إني لما دُفعت إلى المحنة بالأقدار السابقة فزعت إلى العقل الذي به يعلم كل مزاج واليه يرجع في كل علاج فركب لي شربة أتخاها.

فقبل له عَرفناها.

قال هي مركبة من أشياء أولها أني قلت القضاء والقدر لابد من جريانها والثاني [أني] قلت إن لم اصبر فما اصنع والثالث أني قلت يجوز أن يكون أشد من هذا والزابع أني قلت لعل الفرج قريب وأنت لاندري فأورفتني هذا سكناً وعلى الله اعتمد في إتمام المأمول.

از: جوامع الحكایات و لوامع الروایات^۹

آورده اند که: نوشروان عادل، به مجرد تهمت‌ی بر بزرجمهر متغیر شد، و او را مقید گردانید، و در موضعی تنگ و تاریک حبس کرد.^{۱۰} و فرمود تا او را گلیمی پوشانند، و راتبه، او هر روز دو قرص جو و یک کف نمکِ ناسوده دارند. و از این زیادت نه کرد. و فرمود موکلان را هر چه کند و گوید، به حضرت باز گویند. بزرجمهر چند ماه در آن حال به ماند که البته کلمه ای نه گفت و از هیچ کس استعانتی نه طلبید. نوشروان طایفه ای از دوستان او را اجازت داد تا به نزد او روند و با او سخن گویند و به شنوند.

طایفه ای از خواص به رفتند و گفتند: تو را در شدتی می بینیم، و بدین بلیت گرفتار شده، و به ناکام جامِ مذلت تجرّع می نمایی، و با این همه صحت ذات کامل است، و بشره برقرار، و اثر ضعف و شکستگی بر نهاد تو نیامده است. سبب این حکمت چیست؟ گفت: آری، من گوارشی ساخته ام که اخلاط آن شش چیز است، و هر روز از آن تناول می کنم، و به قوت آن برقرارم.

گفتند: صفت آن به گوی!

گفت: یکی از آن اخلاط اعتماد است بر حق تعالی؛ و دوم آن که هر چه خدای عزوجل تقدیر کرده است بودنی است؛ سیوم دوی صبر است که بهترین چیزها است که مبتلا بدان پناه آرد؛ چهارم آن که شکر کنم، و اگر نه کنم چه کنم؛ [پنجم آن که] تواند بود که به بلائی بتر از این مبتلا شوم؛ ششم آن که تا زمان فرج آید و خورشید فلاح و نجات طلوع کند [اندوه] فایده نه دارد.

چون آن طایفه این سخنان پیش نوشروان باز گفتند، او را اطلاق فرمود و در تربیت او بیفزود.

(Raham Asha)

^۹ سدید الدین محمد عوفی، جوامع الحكایات و لوامع الروایات، ج. شعار، تهران، ۱۳۷۴، ۲۹۸: حکمت

تندرستی بزرجمهر.

^{۱۰} بستن بزرجمهر به فرمان خسرو از یک آزند کهن آمد ایستد: بستن یک وزیر دانا، احیقر، به فرمان شحراب، شاه آشور. به جای نام ناآشنای احیقر نام یک وزیر دورنامی نهادند.